

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 74/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. februára 2017 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Janou Purgatovou, Advokátska kancelária, Palkovičova 15, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v bližšie neoznačenom konaní a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj „ministerstvo spravodlivosti“) v bližšie neoznačenom konaní.

2. Zo sťažnosti, na titulnej strane ktorej je označený ako odporca „*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, 813 01 Bratislava*“, vyplynulo, že:

„*Dňa 20. 09. 2004 som podal žalobu na vrátenie daru od mojej sestry - odporkyne [REDAKOVANÉ]. Konanie bolo vedené na OS Ba II a neskôr na OS Pezinok sp. zn. 5C253/2008. Keďže odporkyňa účelovo previedla dar - nehnuteľnosť p. č. 3490/2 o výmere 59 m² zast. pl. a nádvoria a rodinný dom s. č. 4160 postavený na parc. č. 3490/2 k. ú. [REDAKOVANÉ] zapísaný na [REDAKOVANÉ], na svojho syna [REDAKOVANÉ] darovacou zmluvou, požiadal som o prerušenie konania a podal som žalobu o neplatnosť tejto darovacej zmluvy. Konanie bolo vedené na OS Pezinok pod č. k. 4C 38/2008 a rozsudkom KS v BA 11 Co 73/2011-304 bolo dňa 16.01.2013 právoplatne potvrdené že darovacia zmluva je neplatná. Sudkyňa Okresného súdu Pezinok JUDr. Mária ŠPÁNIKOVÁ začala konať nariadením pojednávania, avšak pojednávanie bolo vždy odročené, jediné sa konalo dňa 12.05.2014 s tým, že účastníci sa majú dohodnúť, k čomu však nedošlo. Už na tomto pojednávaní som namietal nečinnosť súdu, avšak aj napriek tomu sa nasledujúce pojednávanie odročilo až na 09.11.2015. Toto pojednávanie sa opäť nekonalo, a to ako nám bolo oznámené z dôvodu práceneschopností zákonnej sudkyne, ktorá trvá dodnes a podľa dnešnej informácie z infocentra OS Pezinok bude práceneschopnosť dlhodobá.*

Podľa O.s.p. základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty kvôli ktorému sa účastník konania [REDAKOVANÉ] obrátil na súd so žiadosťou o rozhodnutie vo veci a to podľa § 6 O.s.p. Podľa § 100 ods. 1 O.s.p. veta prvá má súd v súčinnosti s účastníkmi konania postupovať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Podľa § 117 ods. 1 veta druhá O.s.p. mal súd vykonať dôkazy, a to vypočuť účastníkov a vykonať navrhované dôkazy, nič však dodnes neurobil.

Podľa § 119 ods. 1 O.s.p. možno pojednávanie odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Pojednávanie bolo až dňa 12.05.2014 kedy súd sa pokúšal o dohodu medzi účastníkmi, ku ktorej však nedošlo a pojednávanie odročil až na 15.06.2015. Účastníci konania sa dostavili, pojednávanie však opäť nebolo, sudkyňa sa nedostavila, ani len zastupujúci sudca ho neodročil, iba zapisovateľka oznámila, že pojednávanie je odročené. PZ navrhovateľa bolo odročenie pojednávania doručené až v deň 20.06.2015, a to na deň 09.11.2015 o 08.30 h z dôvodu čerpania riadnej dovolenky

zákonnej sudkyne. Zdôrazňujem, že predchádzajúce pojednávanie bolo dňa 16.10.2014 o 12.00 h, avšak tiež bolo zrušené a dodnes nebolo v predmetnej veci konané.

Vážený súd, ja aj odporkyňa máme už pokročilejší vek, a takéto prietahy v konaní spôsobené odročovaním termínov pojednávani o takmer pol roka a ich opätovné následné odročenie opäť o takmer pol roka považujem za neúnosné a za v rozpore s čl. 48 ods.2 Ústavy SR, preto že by som sa rád dožil odstránenia stavu mojej právnej neistoty rozhodnutím súdu.

Uvedený proces ma oberá nielen o čas, psychiku a nemalé finančné prostriedky, ktoré sa predlžovaním procesu zvyšujú a dovoľím si tvrdiť, že už dávno prekročili hodnotu, ktorú nehnuteľnosť má, ale musím čeliť aj so svojou rodinou rôznym nepravdivým obvineniam, ohováraniam a neustálím útokom zo strany sestry - odporkyne. Musel som opakovane podať aj trestné oznámenia za sestrine neustále obvinenia a útoky, ktoré si vysvetľujem ako zastrašovanie.

Takto si spravodlivosť naozaj nepredstavujem.

Som presvedčený o svojej pravde a aj dôkazy, ktoré som súdu doručil svedčia v môj prospech, nevidím dôvod naťahovania súdneho procesu. Ešte si dovoľím poznamenať, že moja manželka, ktorú som navrhol vypočuť ako svedka nebola ani v jednom procese vypočutá do dnešného dňa.

Dňa 17.08.2015 som podal podľa § 62 a nasl. z. č. 757/2004 Z. z. sťažnosť predsedovi Okresného súdu Pezinok, v ktorej mi bolo vyhovené a sťažnosť súd uznal za dôvodnú, avšak dodnes sa vo veci nekoná, a dodnes súd neposlal ani na Katastrálny úrad Senec zrealizovaný rozsudok Okresného súdu Pezinok č. k. 4C 318/2008-246, ktorým súd vyhlásil darovaciu zmluvu odporkyne za neplatnú.

Vzhľadom na uvedený právny stav verím, že v danej veci zjednáte nápravu a o mojej veci bude rozhodnuté bez ďalších prietahov v zmysle platných právnych predpisov.

Dodávam, že podobné skúsenosti s prietahmi v konaní som mal aj v k. č. 4C 318/2008 vedenom na Okresnom súde Pezinok o neplatnosť darovacej zmluvy s odporkyňou.

Navrhujem, aby Ústavný súd rozhodol, že došlo do zásahu do môjho základného práva na prejednanie veci bez zbytočných prietahov, a aby mi priznal odškodnenie a primerané finančné zadostučinenie vo výške 120 000 EUR, ktoré mi bolo spôsobené

prieťahmi v konaní Okresného súdu Pezinok, a to najmenej od roku 2008, resp. od roku 2004, kedy som podal žalobu na súd o vrátenie daru odporkyňou. Odvtedy nemôžem predmetnú nehnuteľnosť užívať, nakoľko odporkyňa a ďalší súrodenci mi v tom bránia a navyše odporkyňa mňa aj moju rodinu neustále ohovára, preto som podal na ňu trestné oznámenie.

Navrhujem tiež, aby Ústavný súd rozhodol o tom, aby Okresný súd Pezinok vo veci neodkladne rozhodol. Požadovanú finančnú čiastku pokladám za primeranú náhradu ako odškodné za čas, ktorý uplynul od podania žaloby o vrátenie daru, moje finančné náklady s tým spojené a najmä za psychickú traumú počas tohto obdobia. Navrhujem, aby Ústavný súd podľa § 30 ods. 2 z. č. 38/1993 Z. z. upustil od ústneho pojednávania, s čím súhlasíme. Tiež navrhujem, aby Ústavný súd podľa § 31 ods. 1 cit. zák. pripojil ako dôkaz spis Okresného súdu Pezinok č. k. 5C 523/2008.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti, ústavný súd konštatuje, že táto sťažnosť napriek tomu, že sťažovateľ je zastúpený advokátkou, nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 ods. 1 písm. a), b) a c) a ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania, čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom (napr. IV. ÚS 77/08). Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v plnom rozsahu vzťahuje na sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy v spojení s § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

Podľa § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili. Podľa § 50 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde musí sťažnosť ďalej obsahovať označenie, proti komu smeruje, pričom sa musí uviesť porušovateľ práva identifikáciou najmä orgánu verejnej moci, pred ktorým je sťažovateľ účastníkom konania.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že podľa titulnej strany sťažnosť smeruje proti Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, avšak z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažnosť je podaná proti Okresnému súdu Pezinok.

Ochrana základných práv a slobôd v konaní pred ústavným súdom je pritom poskytovaná proti konkrétne vymedzeným porušovateľom označených práv a slobôd, ktorí majú právomoc (kompetenciu) konať a rozhodovať o otázkach spojených so základnými právami a slobodami v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy. Z tohto dôvodu nepostačuje, ak sťažovateľ uvedie ktorýkoľvek orgán verejnej moci ako porušovateľa jeho základných práv a slobôd. Je na sťažovateľovi, aby uviedol konkrétny orgán verejnej moci, ktorý je v jeho veci oprávnený a povinný chrániť základné práva a slobody v rozsahu vymedzenom konkrétnymi všeobecnými záväznými právnymi predpismi, predovšetkým zákonmi (IV. ÚS 184/03).

Okrem uvedeného sťažovateľom predložená sťažnosť neobsahuje konkrétny sťažnostný návrh rozhodnutia vo veci samej (petit), ktorého vydania sa sťažovateľ od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom na rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci. Formulácia návrhu na rozhodnutie vo veci samej je neúplná, keďže v petite sťažnosti nie je označené žiadne ústavné právo, resp. základné právo alebo sloboda, ktoré malo byť porušené, a najmä nie je v ňom identifikované ani číslo napadnutého konania, pričom z obsahu sťažnosti vyplývajú viaceré čísla konaní, takže v kontexte obsahu sťažnosti je sťažnostný návrh zmätočný, nezrozumiteľný.

Ústavný súd pripomína, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných ústavou a zákonom o ústavnom súde, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2017